

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 330/08
07.02.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Слађане Накић – Момировић, Миломира Николића и Софије Вагнер – Личеноски, чланова већа, у спору тужилаца АА и други, које заступа АБ, адвокат, против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, које заступа Републички јавни правобранилац из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Гж. бр. 9545/07 од 24.10.2007. године, у седници одржаној 7.2.2008. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. бр. 9545/07 од 24.10.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду П. бр. 3976/2006 од 20.4.2007. године, обавезана је тужена да тужиоцима на име душевних болова због смрти блиског лица исплати износ од по 400.000,00 динара са припадајућом каматом почев од 20.4.2007. године. Обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати 269.200,00 динара, а одбијен је захтев тужилаца за ослобађање од трошкова плаћања судске таксе.

Окружни суд у Београду је пресудом Гж. бр. 9545/07 од 24.10.2007. године преиначио пресуду Првог општинског суда у Београду П. бр. 3976/2006 од 20.4.2007. године, у ставу првом, другом, трећем и четвртном изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да им на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица исплати износ од по 400.000,00 динара са припадајућом каматом од 20.4.2007. године као и захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка.

Против ове другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, обзиром да је изјављена против одлуке против које се по закону не може поднети.

Првом општинском суду у Београду, дана 8.5.2006. године, поднета је тужба ради накнаде нематеријалне штете. Тужбеним захтевом тужиоци су тражили да се тужена обавезе да сваком тужиоцу исплати по 400.000,00 динара.

Према члану 199. став 1. тачка 2. ЗПП тужиоци у овом спору су обични супарничари, с обзиром да се њихови захтеви заснивају на битно истоврсном чињеничном и правном основу. Према члану 203. ЗПП сваки супарничар је у парници самостална странка и његове радње или препуштање не користе нити штете другим супарничарима. Аналогно томе, право на изјављивање ревизије за сваког од тужилаца зависи од висине сваког појединачног постављеног тужбеног захтева. Према томе, тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете односи се на потраживање у новцу, па се дозвољеност ревизије цени према одредбама ЗПП која су важила на дан подношења тужбе.

Према члану 394. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, који је ступио на снагу 23.2.2005. године) ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази 500.000,00 динара.

У овом случају, висина сваког појединачно постављеног тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете, утврђена на дан подношења тужбе 8.5.2006. године, не прелази законом прописан лимит за изјављивање ревизије према члану 394. став 2. ЗПП.

То су разлози што је Врховни суд на основу члана 404. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа – судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ